

Ur-Baptistisk Pingst brev 148

Tron är på liv och död – del 2

Fortsätter i ett andra infobrev att citera från Nils-Olov Nilssons bok "På liv och död". Inte mycket talade för att han skulle bli en, först känd idrottsman och sedan en hårt arbetande missionär, pastor, teologie doktor, debattör och författare. Man behöver läsa boken för att begripa. Och den är värd att läsa, därtill lättläst. Flera kändisar på skilda samhällsområden passerar revy. Det liv som för Nils-Olov närmast startade med tillvaro på ett barnhem, kom en dag med Guds hjälp och planläggning – att bland annat leda till många år som missionär i Spanien, Sydamerika och Centralamerika. Dramatiska händelser presenteras i boken från politiska konflikthärdar, men också från laddade väckelseskeenden. Men först hur det gick till när Nils-Olov blev döpt i Anden (se sidan 98):

"Det var ett härligt möte (i Pingstkyrkan Tranås, min anm.) och i slutet av gudstjänsten gick inbjudan ut till dem som ville bli andedöpta. Precis som det hände i pingstförsamlingarnas väckelsemöten. Naturligtvis gick jag fram och böjde knä, ovetande om att Christinas (hans blivande hustru, min anm.) föräldrar satt på läktaren som åskådare till vad som skulle följa. Det dröjde inte länge förrän jag kände hur främmande ord kom över mina läppar och återigen (som vid frälsningens under och vid dopet i vatten, min anm.), men i ännu högre grad, fylldes jag av glädje och jubel. Jag vet inte hur länge jag talade i tungor och prisade Gud. Men jag kunde inte annat än jubla mellan tungotalen. Och jag upplevde hur Kristus lyste fram i mitt inre."

I fråga om missionsuppdraget (med start 1972, min anm.) citerar jag från sidorna 135-137 med början ur följande stycke:

"UNDER OCH TECKEN I MADRID...

Resan från gränsen över Barcelona, Lerida och Zaragoza gick smidigt och fort. Vi (Nils-Olov och hustrun Christina, min anm.) var jättegglada att gränsvakterna läs oss passera och under sena eftermiddagen kom vi fram till kyrkolokalen. Den skulle bli vårt andliga hem under nästan fyra år. Vid ankomsten möttes vi av en kärleksfull och välkomnande församling som Gud bevarat under spanska inbördeskriget och andra världskriget. Det fanns en stadga och stabilitet som imponerade på oss. Tiden i Madrid lämnade djupa spår i våra liv. Där lärde vi oss spanska språket, vi fick stifta bekantskap med den spanska kulturen och även se hur Gud verkade i och genom det övernaturliga. Vi fick vara med om en evangelisationskampanj med den norske evangelisten Arild Edvardsson. Vi fick se hur en blind pojke fick sin syn tillbaka; och vi såg hur en man helades på ett mirakulöst sätt. Han blev den direkta orsaken till en mindre väckelse i hans bostadsområde.

ANDEDOPSVÄCKELSE I MADRID

Men det var inte allt. Jag har tidigare beskrivit (i boken, min anm.) hur en andedopsväckelse skakade vår församling och bidrog till att alla medlemmarna, så långt jag vet, blev andedöpta och talade i nya tungor. Pris ske Gud! Andedopsväckelsen i Madrid lämnade djupa avtryck i församlingen. Under den här tiden av andlig längtan fick vi hjälp av Barbro och Åke Wallin i

(nedkomna från Sverige, min anm.) flera olika väckelse- och bönekampanjer. Åke, med sitt starka vittnesbörd om befrielse från alkoholism och tung kriminalitet, drog skaror till våra gudstjänster. Å andra sidan undervisade Barbro om bönens väg till ett framgångsrikt och övernaturligt Kristusliv.

VÄCKELSE BLAND ROMERNA

Kort innan vi kom till Madrid föddes en mäktig väckelse bland spanska romer. Som resultat fick vi under kort tid ha flera större dopförrättningar. Det var gripande att se hur snabbt det växte fram unga ledare och pastorer som var villiga att föra arbetet vidare. På grund av det stora arbetet bland romerna, kändes det naturligt att inbjuda till en romsk Europakonferens i Madrid. Pingstförsamlingen Bethel (fastigheten skänkt till församlingen av Smyrna Göteborg, vilket Nils-Olof tidigare skrivit om i boken, min anm.) stod som värd för konferensen. För Christina och mig blev den här konferensen oförglömlig. Vi fick del av gripande vittnesbörd om förvandlade människor som hade bestämt sig för att leva och verka för Jesus. Men det var en sak som gjorde mig förbryllad i början och det vara att predikanterna ofta predikade med Bibeln upp och ner. Orsaken var ganska enkel: de kunde inte läsa ordentligt. För att kompensera för detta lärde man sig långa stycken utantill. I Madrid började Gud manifesteras sin makt genom under och tecken i våra liv. Och det som startade här kom att känneteckna vår missionstid de närmaste 20 åren. Mer än en gång skulle vi få se bevis på Guds mäktiga uppenbarelser. Därför menar jag att missionen inte bara får präglas av teoretiska idéer, eller mänskliga resonemang, utan ska kännetecknas av Andens närhet och kraft. Endast så kan man uppfylla det missionsuppdrag vi fått oss tilldelade.”

Sigvard Svärd